

dette udvalgsarbejde er afsluttet. Lad mig med det samme sige, at vi ikke har afsluttet vores overvejelser herom. Der er ting, der taler for og imod. Det kan virke lidt underligt at give større beføjelser til Finanstilsynet, når man ikke er helt sikker på, at det fungerer optimalt. Omvendt ville det også være kedeligt, hvis der skete et større bankkrak i løbet af sommerperioden og vi så ikke havde sørget for, at regelgrundlaget var i orden.

Som sagt vil vi drage vores endelige konklusion på dette punkt på et senere tidspunkt.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren for, at vi har fået forslaget. Jeg vil også godt sige tak for den måde, som ministeren har håndteret de dårlige erfaringer fra Lindknud-Hovborgsagen på i relation til indskydergarantifonden.

Det var ikke nogen god erfaring for Folketinget at opleve, at den lov, vi rent faktisk troede var helt i orden, nærmest ikke var det papir værd, den var skrevet på, når vi kom til virkelighedens verden, men det tror jeg vi får rettet op på med det her.

Den del af lovforslaget skal ministeren kun have tak for, og bortset fra et par tekniske bemærkninger, som vi vil tage op i udvalget, skal vi give tilslutning til den del af det.

Så kommer vi til den anden del af ministerens forslag, og dér vil jeg i og for sig også godt starte med at sige tak til ministeren, en tak for den åbenhed, som ministeren har vist over for Folketinget, så man kan få lejlighed til at ytre sig om det kommissorium, som skal danne baggrund for undersøgelsen om Finanstilsynet.

Jeg tror, at vi alle sammen er bedst tjent med i fuld enighed at finde en måde og en metode, således at tilsynet kommer til at fungere sådan, som vi vel alle sammen mener det bør fungere. For det er jo et faktum, at uanset om man tager de stærke briller på og leder i historiebøgerne, er det svært at finde en succeshistorie på Gammel Kongevej. Det er derimod utrolig let at finde det modsatte; de historier falder vi nærmest over hver eneste dag, så det er på tide, at vi begynder at sætte lup på, hvordan det tilsyn fungerer.

Jeg er egentlig også tilfreds med, at man forventer arbejdet gjort færdigt i juni. Hvis det skal være seriøst, kan det ikke gøres meget før.

Men på det tidspunkt bliver Folketinget jo sendt hjem. Jeg synes, det vil være uheldigt, hvis vi vedtager dette lovforslag, som giver Finans-

tilsynet flere beføjelser, før vi ved, om de beføjelser, tilsynet rent faktisk har, bliver brugt rigtigt. Hvis det er sådan, at Finanstilsynet kører i et forkert togspor, synes jeg ikke, at der er grund til at putte mere kul på maskinen, før vi har fået sporet skiftet.

Det er derfor Fremskridtspartiets opfattelse, at den del af lovforslaget ikke bør vedtages, før vi grundigt har drøftet resultatet af den undersøgelse, som kommer i juni.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at hvis man rent teknisk kunne udskille indskydergarantifonden for sig selv, har vi ingen indvendinger mod at få den del af lovforslaget kørt i stilling inden sommerferien, og så kunne vi vente med den anden halvdel. Jeg tror, det tjener os alle bedst, at vi handler i enighed her, for jeg tror i og for sig, vi er enige.

Jeg har også gjort den erfaring, at både ministeren og mine kolleger i Erhvervsudvalget er meget optaget af, at det her skal gå rigtigt for sig, og vi har altså en fornemmelse af, at der er nogle hjørner – for ikke at sige nogle langsider – som skal rettes ganske kraftigt til.

Med disse bemærkninger skal jeg udtrykke Fremskridtspartiets velvilje over for indskydergarantifonden. Jeg skal sige tak, fordi forslaget er kommet så hurtigt, og give et løfte om, at vi sagtens kan vedtage den del af forslaget inden sommerferien. Den anden del vil vi gerne vente med, til vi ved, hvilket grundlag vi handler på.

Bjørn Elmquist (RV):

De sidste år har været noget turbulente i den danske banksektor, denne ellers så diskrete verden. Heldigvis har bølgene ikke nået de samme højder, og vi har ikke set den samme uro som i nogle af vore nordiske nabolande – først og fremmest Norge, men egentlig også Sverige – og det kan der være mange gode årsager til.

En af årsagerne kan meget vel være, at vi har haft et system herhjemme, som forstod at opfange problemerne. Jeg deler ikke – i hvert fald ikke hele vejen igennem – den kritik, som min forgænger på talerstolen, Fremskridtspartiets ordfører, havde over for Finanstilsynet. Men at der skal justeres noget, og at det kan være en god idé at gøre sig nogle overvejelser, er vi helt på det rene med.

Det drejer sig om at finde en balance. På den ene side skal vi lade denne sektor operere optimalt under det frie markeds regler, for hvis ikke en finanssektor gør det, ja, hvor skulle det så kunne ske? I den forbindelse må vi ikke fritage